

AZ ATYA ÉS A TÉKOZLÓ FIA

Horváthné Éva élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Ságvár, 2022. 11. 12.

Egyedül Te vagy az Úr! Egyedül Te vagy, Jézus, az Úr, aki itt állsz középen! Egyedül csak rád tekintünk! Köszönjük, mennyei Atyám, hogy beléphettünk ebbe a gyönyörűsége szellemi birodalomba! Hálákat adunk a Szent Szellem munkálkodásáért. Köszönjük ezt a szent jelenléted, a Jézus nevében. Köszönjük, mennyei Atyám, hogy a mai napon is összegyűlhetünk, és köszönhetünk Téged, leborulhatunk előtted és imádkozhatunk Téged és hálákat adhatunk neked minden napon minden jóért, amit elvégeztél az életünkben. Hálákat adunk, mennyei Atyám, még a rossz dolgokban is, mert rád tekintünk, és tudjuk, hogy ha rád vetjük a gondjainkat, Te mindig kimentesz belőle minket. Hálákat adunk, mennyei Atyám! Hálákat adunk a szent jelenlétedért, a szent kenetért, ami jelen van a mai napon. Köszönjük neked, mennyei Atyám, hogy itt lehetünk, és köszöntöm az itt jelenlévő drága testvéreimet, azokat is, akik nincsenek itt, és akik minket hallgatnak az interneten, őket is köszöntöm. Jézus nevében megáldom az életüket, a családjukat, minden lépésüket és a szívüket, hogy hallgatják a Te üzenetedet, Uram, és megértésedet, kijelentéseket kapunk belőle, mennyei Atyám. Hálákat adunk, hogy jó vagy, és igaz és mindörökké velünk vagy, bennünk élsz, és rajtunk keresztül munkálkodsz, Uram. Köszönjük, mennyei Atyám, hogy a világ meglátja, hogy a te gyermekeid vagyunk, mert mi mások vagyunk. E világban élünk, de nem e világból valók vagyunk. Uram, hozzád tartozunk! Köszönjük a Te drága szeretetedet, a kegyelmedet, amivel átölelsz bennünket és minden napon kísérsz bennünket, vezetsz bennünket és védelmezel bennünket az utunkon, bárhova is megyünk. Az imáink által megvédelmezed rajtunk keresztül az embereket, a gyermekeinket és minden embert, akiért imádkozunk. A vezetőket, a főnököket, a munkatársakat, a családjukat minden tagját, minden embert, aki csak létezik a világon. Köszönjük neked, mennyei Atyám, hogy van ilyen lehetőségünk, hogy a Te Igédet adtad a szánkba és mi ezt kimondhatjuk, imádkozhatjuk és megvallhatjuk, és ezáltal változások jönnek az életünkbe és a miénkbe is. Hálákat adunk neked, mennyei Atyám! Hálákat adunk a drága Jézusért, aki bevégezte a megváltás művét, ami által nekünk örök életünk lett. Bővölködhettünk, egészségben élhetünk, mert megismerünk Téged, Atyám, és megértjük, hogy mit akarsz velünk cselekedni. Az életünkre vonatkozóan is megértjük az Igéből, hogy mi a szándékod, mi az akaratod velünk. Köszönjük, mennyei atyám! Köszönjük, hogy békességet hoztál a földre a szent Fiad által. Köszönjük, hogy aggodalommentesen élhetjük az életünket! Az ellenségnek semmije nincs bennünk és minden gonosz szellemiség, minden gonosz erő eltávozott tőlünk a Jézus nevében, mert Jézus legyőzte az ellenséget, pedig az kitaróan körbejár, fut, keresve, kit nyeljen el. De mi tudjuk azt, hogy ellen tudunk állni, mert hatalmat kaptunk az Úr Jézus Krisztus nevében, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjunk, és az ellenség minden erején és semmi nem árthat nekünk. Mert Te vagy az életünk betöltője, Atyánk, Te vagy az életünk forrása, a Te szereteted lakik bennünk, a te jóságod, békességed, hosszútűrése. Minden jó tulajdonság, amit belénk helyeztél újjászületésünkkor, Uram, az mind kiárad rajtunk keresztül. Meglátja a világ, hogy mi a tieid vagyunk, a fiaid vagyunk, nem a szolgálid. Hálákat adunk, mennyei Atyám, minden egyes percért, amit veled tölthetünk, mert az életünkben Te vagy a legfontosabb, Uram, és ezáltal megváltoznak a dolgok. Hálákat adunk neked, mennyei Atyám, a drága Szent Szellemedért is, aki bennünk lakozik és velünk marad mindörökké és elvezet minket minden igazságra és megtanít minket mindenre. Köszönjük, mennyei Atyám, az Úr Jézus szent nevében. Amen!

A zsebkezdők felett is imádkozunk. Köszönjük, mennyei Atyám, ezt a szent kenetet, ami itt jelen van. Ez a drága, szent, gyógyító kenet eltárolódik ezekben a szövegekben, és ahogy megérinti a beteg testeket, gyógyulások, szabadulásuk történnek az Úr Jézus Krisztus

nevében, mert az iga megtörik a kenet alatt. Hálákat adunk ezért, mennyei Atyám, hisszük, és megvalljuk minden napon a Te Igédet az Úr Jézus Krisztus nevében. Ámen!

Áldott legyen az Úr neve! Milyen jó ebben a jelenlétben lenni, együtt a szentekkel, közösségben, egységben.

Köszöntelek benneteket! A Bibliából egy olyan történetet fogunk megnézni, feleleveníteni a tékozló fiúról, amiről már többször is hallottatok. Minden történetnek megvan a mondanivalója és ahányszor csak elmélkedünk rajta, mindig új dolgokat kapunk belőle. Hiszem, hogy ma is kaptok valami új dolgot ebből az igerészből.

A Lukács evangélium 15. fejezetében van ez a történet. Házi feladatként feladtam, hogy tanulmányozzátok át egy kicsit otthon a mi fordításunkból, és az Egyszerűből is, vagy bármely más fordításból is meg lehet nézni, és el kell rajta egy kicsit gondolkodni, elmélkedni, hogy mit is kapunk belőle. Hiszem, hogy ti is már ezen gondolkodtatok, és kaptatok belőle dolgokat, majd a tanítás után ezeket meg is tudjuk beszélni.

Tehát a Lukács 15-ben a 11-től a 32-ig fogjuk tanulmányozni ezt a történetet. Ez a rész a Bibliában a *Példázat a tékozló fiúról* címet kapta. Először nézzük meg a történet címét, hogy ez mit jelent. Amikor adnak egy címet egy fejezetrésznek, egy igeszakasznak, akkor az nagyon sok mindent elmond arról a részről, amit tanulmányozunk, és csak arra fókuszálunk, ami a címe, mert általában, ha egy mesének, vagy egy történetnek van egy címe, akkor a történetből mindig arra az egy pontra fókuszálunk. De itt valahogy mégis egy kicsit eltévesztették ezt a címadást, mert ez a cím egy kicsit más irányba viszi el ezt az egész történetet, mint amiről ez igazából szól. Mert nem úgy kezdődik ez a történet, hogy volt egy fiú, hanem úgy kezdődik ez a történet, ahogy a 11-es vers írja:

Lukács 15,11–32.

11. Monda pedig: Egy embernek volt két fia;

Ez a történet elsősorban nem a fiúról szól, hanem az emberről. Egy emberről, akinek volt két fia. Tehát egy apáról szól. Mire végére érünk a történetnek, addigra meg fogjátok látni, hogy ez mennyire igaz, hogy az apáról szól, többségében.

12. És monda az ifjabbik az ő atyjának: Atyám, add ki a vagyomból rám eső részt! És az megosztotta köztük a vagyont.

Tudomásom szerint egy gyermeknek akkor jár az örökség, amikor a szülő elhalálozik. Ezzel gondolom, hogy mindenki egyetért. De itt azt érezhetjük, hogy ennek a fiúnak valami nincs rendben a szívében, mert még az apja él, mégis azt mondja neki, hogy add ki a vagyomból rám eső részt. Más szóval, add nekem oda az örökségemet, már előre. Ez arra utal, hogy ez a fiú az apja halálát kívánja. Biztos vagyok benne, hogy ennek az apának nagyon rosszul esett ez, amit a fia mondott. De mégis, ahogy az apa reakcióját megnézzük, az mindent elárul róla. Mit tett ennek ellenére? A 12-es vers végén mondja, hogy megosztotta köztük a vagyont, vagyis az örökségét elosztotta mind a két fiának. Egységesen mind a két fiának elosztotta az örökséget. Nem csak az egyiknek, hanem mind a kettőnek. Egyformán elosztotta, egyformán szerette őket.

13. Nem sok nap múlva aztán a kisebbik fiú összeszedvén mindenét, messze vidékre költözött; és ott eltékozolta vagyonát, mivelhogy dobzódva élt.

Valószínű, hogy az apának összeszorult a szíve, amikor elment a fia. Ha elgondolunk azon, hogy a mi gyermekeink is hoztak már olyan döntéseket, ami számukra nem biztos, hogy jó döntés volt. De mégis így döntöttek, és ekkor nekünk nehéz volt elengednünk őket. De ez az apa mégis megtette azt a lépést, hogy elengedte az ő fiát, kiadta neki a részét, pedig valószínűleg tudta, hogy mi fog történni a gyermekével és azzal a vagyonnal is, amit neki adott. Egy ilyen hozzáállással egy apához, meg a vagyonhoz, nem várható semmi jó eredmény. Ez a fiú, ami örökséget kapott az apjától, azt mind pénzzé tette, és elment, és eltékozolta az egészet. Az eltékozolta szó azt is jelenti, hogy elpazarolta, elherdálta. Az pedig, hogy dobzódva élt, azt jelenti, hogy kicsapongó életet élt, erkölcstelen, züllött, romlott életet

élt. A mai világban nekünk sem könnyű elengedni a gyerekünket bulizni egy ilyen társadalomba, ahol mindenki drogozik, iszik, káromkodik, meg minden más rossz dolgot tesz. Nem kell részletezni, mindannyian tudjuk. De néha meg kell tennünk azt, hogy elengedjük őket. Ennek a fiúnak az életében elérkezett az a pont, hogy ki akart lépni az apja szárnyai alól. Ki akart lépni és ezt az apa megengedte, tehát elengedte őt. Ez a gyermek olyan messzire elment az otthonától, mert azt mondja, hogy messze vidékre költözött. Olyan messze elment az otthonától, hogy még csak tudni sem akarta, még csak hallani sem akart arról, hogy mi történik otthon.

14. Minekutána pedig mindent elköltött, támadt nagy éhség azon a vidéken, és ő kezdett szűkséget látni.

15. Akkor elmenvén, hozzásegődött annak a vidéknek egyik polgárához; és az elküldte őt az ő mezeire disznókat legeltetni.

16. És kívánta volna megtölteni az ő gyomrát azzal a moslékkal, amit a disznók ettek; és senki sem adott néki.

Itt azt látjuk, hogy miután az összes pénze elfogyott, eltékozolta, elszórta az összes pénzét, ezután nélkülöznie kellett, mert éhezés volt azon a környéken. Ami elfogyott, ami nincs, abból nehéz költeni. Elfogyott mindene, és éhezett. Ezért kénytelen volt munkát vállalni, és a szükség rákényszerítette arra, hogy disznókat őrizzen. Ezt azért mondom, mert fontos kiemelni, hogy ez a fiú zsidó származású volt, aki jómódban nőtt fel, aki egy bizonyos fajta neveltetést kapott, és nem hogy disznóhúst nem evett, de még csak a disznók közelébe sem mehetett. A zsidók a mai napig nem esznek disznóhúst és soha nem is tartottak disznókat a gazdálkodásban. Itt ez egy olyan mélypontra való süllyedés, amitől már nincs lejjebb, mert amikor valaki annak az állatnak az ételét enne meg, akihez közel sem mehetne, az azért elég mély szintre való süllyedés. De már olyan éhes volt, hogy még a disznók moslékát is megette volna szívesen, de még azt sem adott neki senki. Már az éhenhalás küszöbén volt a fiú. Ekkor történt valami a fiúban, volt egy olyan, mint amikor fölkapcsolják a lámpát. Amikor valaki éhes, üres a gyomra, akkor jobban el tud gondolkodni, és a szellemi világ is jobban működik számára. Ha a drága Jézusunkra gondolunk, amikor a Szent Szellem kivitte a pusztába, negyven napig nem evett, nem ivott. Működött akkor is a szellemi világ, mert ellen tudott állni az ördögnek, megmutatta, hogy létezik ilyen. Ez a fiú élni akart, elkezdett gondolkodni és belátta, hogy mennyire ostoba és nehézfejű volt. Azt mondja a 17-es versben, hogy magába szállt. Mindannyiunk életében eljött már az a pillanat, amikor magunkba szálltunk és rájöttünk arra, hogy ez így nem mehet tovább. Amit élek, ez az élet nem élet, ez nem tölt be engem, nem ad eleget, üresen hagy. Ez történt ezzel a fiúval is. Az apának nehéz lehetett elengedni ezt a gyermeket és megengedni azt, hogy eljusson erre a pontra. De ennek a fiúnak mégis valamiképpen szüksége volt arra, hogy ezt megtapasztalja. Ekkor elkezdett gondolkodni, hogy mit is hagyott hátra.

17. Mikor aztán magába szállt, monda: Az én atyámnak mily sok bérese bővülködik kenyérben, én pedig éhen halok meg!

18. Fölkelvén elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom néki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened.

19. És nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam; tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy!

Itt azt láthatjuk, hogy ez volt az első olyan alkalom, amikor a fiú meglátott valamit abból, hogy ki is valójában az ő édesapja. Mert, ha valaki képes arra, hogy a saját apjának a halálát várja, sőt, mi több, előre elkéri az örökséget és ott is hagyja, elmegy, az tulajdonképpen nem ismeri az apját. Ez a fiú egy olyan álomvilágban élt, ahol fogalma sem volt arról, hogy mit hagy hátra, pedig mindene megvolt. De amikor magába szállt, akkor elkezdett visszaemlékezni arra, hogy ő voltaképpen hol is élt. Mindene megvolt, az apja mindent megteremtett neki. Nem csak neki volt jó élete az apja mellett, hanem azoknak is, akik az apjának dol-

goztak. Azt mondja, hogy mily sok bérese van, aki bővülködik kenyérben. Nem kettő, három bérese volt, hanem sok, mily sok. Akkor elég nagy gazdasága volt neki, hogy ennyi embert tudott dolgoztatni. Ezeknek a béreseknek is megvan mindenük, nem kell azon gondolkodniuk, hogy mit fognak enni, és hogyan fognak gondot viselni a családjukról. Pedig ezek az emberek, ezek a béresek csak szolgák voltak, és milyen jó életük volt az ő apja mellett. Itt valami nagyon komoly dolog történt ennek a fiúnak az életében.

Mindannyian voltunk már olyan helyzetben, hogy eltávolodtunk a mennyei Atyánktól, aztán valami módon visszataláltunk hozzá, ki így, ki úgy. Mindenkinek más és más megtapasztalása volt ebben. Az életünk során már sok mindent hallottunk másoktól, hogy milyen az Isten, milyen az Atya, hogy ilyen, meg olyan. Egy rossz képet kaptunk Istenről, mert nem tudtuk, hogy kicsoda Ő, nem ismertük Őt, vagy félre ismertük Őt. De eljött az a pillanat, amikor megengedi az Úr azt, hogy visszaemlékezzünk arra, hogy Ő kicsoda a mi életünkben. Ez a fiú is elgondolkodott azon, hogy nem ismerte, vagy félreismerte az apját és egy nagyon fontos lépést tett. Nem csak egy gondolat suhant végig az elméjén, hanem cselekedett is.

20. És felkelvén, elment az ő atyjához. Mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő atya, és megesék rajta a szíve, és odafutván, a nyakába esék, és megcsókolgatá őt.

Meg is cselekedte, elment az apjához. Bízom benne, hogy már kezditek gondolatban azt látni, hogy ez a történet nem csak egy földi apáról szól, hanem a mennyei édes Apukánkról szól, hogy milyen az Ő viszonyulása hozzánk. Ha végiggondoljuk a történetet, akkor nem kevés idő telt el azóta, amióta elment a fiú otthonról. Bizony, sok idő kellett ahhoz, hogy azt a sok vagyont el tudja költeni, el tudja tékozolni. Sőt, utána még jött a szegénység azon a vidéken, ahova elment, és el kellett mennie dolgozni is. Tehát elindult, hogy visszatérjen az apjához. Mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő atya. Mit jelent az, hogy meglátta őt az apja? Ez nem csak arról szól, hogy hú, megláttam ott a távolban a fiamat. Hanem ez azt jelenti, hogy az apa napi szinten gondolt az ő fiára, várta őt, akár odaült az ablakhoz és figyelt kifelé, leste őt, hogy jön-e már és azon tűnődött, hogy vajon merre lehet, és mit csinálhat az ő fia és mikor tér haza. Minden nap gondolt rá, nem felejtette el a fiát. Tiszta szívvel gondolt rá, és nem úgy, hogy rendben van, ha azt akartad, hogy adjam oda az örökséget, akkor takarodj ebből a házból, mert nem vagy többé a fiam, meghaltál számomra. De nem ez történt. Nézzétek, mit ír az Ige itt a 20-as versben: Megesék rajta a szíve és odafutván a nyakába esék, és megcsókolgatá őt. Ez a rész úgy megérintette a szívemet, hogy milyen a mi mennyei Apukánk, hogy milyen nagy szeretete van felénk. Ez egy csodálatos kép a mennyei Atyánkról.

A zsidó kultúrában nem nadrágot viseltek a férfiak, hanem egy hosszú ruhát, ami teljesen eltakarta az egész testüket, még a bokájukat is. Nem tudom, hogy ma is használják-e, de talán a muszlimoknál van még ilyen. Ha belegondolunk, ez nem bő ruha volt, ezért abban nem igazán lehetett futni. Azért, hogy a fia elé el tudjon szaladni, ahhoz fel kellett húznia azt a ruhát és emiatt kilátszott a lába és ez nem volt a törvény szerint megengedett. De ez egy fajta megalázottságról szólt, mert őt nem érdekelte, hogy ki mit szól róla, hogy ő most így rohan a fia elé. Az apa annyira örült a fiának, amikor meglátta, hogy semmi nem számított neki. Odafutott a fiához és a nyakába borult, megölelte és megcsókolta.

Ez a történet valójában nem a fiúról szól. Nem a fiú volt az, aki odafutott az apjához és nem ő volt az, aki megölelte és megcsókolta, hanem az apa tette ezeket. Nemrég tanítottam a vámszedőről. Ott is Jézus ment oda a vámszedőhöz. Az Atya hozzánk jön, megszólít minket. Itt láthatjuk, hogy mily nagy szeretettel volt az apa a fia iránt. Bármit is tett a fia, bárhogy tékozolta el a sok vagyont, bármit tett, bármilyen messzire ment, bármit csinált, bármilyen mocskos életet élt, ő akkor is nagyon szerette a fiát. A mi mennyei édes Atyánk szeretete is ilyen hatalmas felénk. Mert amikor még bűnösök voltunk, Jézus eljött. Ő a Fiát odaadta, fölálodta, lemondott a Fiáról, azért, hogy minket, bűnösöket megszabadítson. Jézus eljött, lehajolt, és azt mondta, hogy nem számít, hogy milyen bűnöd van, nem számít, hogy milyen

életet folytattál eddig, Ő eljött és új életet adott. Itt újra van egy zsidótörvény, amit megszegtek, mert azzal, hogy az apa megölelte a fiát, tisztátalanná vált. Mert a fia elment, bűnös életet élt, és gondolom, olyan ruhában jött haza, amiben nem illő, és az apa odament, és megölelte. A zsidótörvényben ez nagy hiba, ez bűn. Tehát tisztátalan lett ettől, de nem számított neki. Annyira szerette ezt a fiút, annyira várta őt haza, hogy nem számított neki semmi. A fiú azt mondja az apjának, a 21-es versben olvassuk:

21. És monda néki a fia: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened; és nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam!

Látjátok? Itt a bűnbocsánat. Ezzel bocsánatot kért igazából az apjától, meg az Istentől is, mert azt mondja, hogy az ég ellen is. Nézzétek, hogy mit válaszol erre az apja, mi a reakciója. Nem azt, hogy így, meg úgy, ihaj, csuhaj, mit tettél? Fordulj vissza, takarodj el a háztól. Nem! Mit mond neki az atyja?

22. Az atyja pedig monda az ő szolgáinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát, és adjátok fel rá; és húzzatok gyűrűt a kezére, és sarut a lábaira!

Ebben az Igében több minden történik. Igazából itt egy helyreállítás megy végbe. De itt minden egyes ruhadarabnak és minden egyes használati tárgynak megvan a szerepe. Amikor ruhacsere történik, az a megtérést szimbolizálja. Amikor valakiben egy mélyebb dolog történik, amikor újjászületünk, és valami történik bennünk. Ez azt jelenti, hogy megtérünk az Úrhoz. Itt ez egy külső képe annak, ami történik, egy látható szinten mutatja be. A következő dolog, hogy húzzatok gyűrűt a kezére. Biztosan látatok már régi filmet, ott voltak ezek a pecsétgyűrűk, amiket viaszba nyomtak bele és az volt a pecsét, az volt a fizetés egy formája. Ezt a mai világban ahhoz tudom hasonlítani, mint amikor valakinek visszaadják a bankkártyáját. Ezzel újra gazdaggá tette az apja. A következő pedig az, hogy húzzatok sarut a lábára. Abban az időben csak azok az emberek hordtak cipőt, akik urak voltak. Egy szolga nem hordhatott cipőt. Szépen fel lett öltöztetve, bankkártya a kezében és a lábán a cipő. Itt az apa egy teljes helyreállítást hozott a fiú számára. Nem számított az, hogy ki volt előtte, mit tett. A ruhája ki lett cserélve, vissza lett állítva az anyagi helyzete, és nem szolgának fogadta vissza, hanem fiának.

A mi számunkra is nagyon fontos meglátnunk, hogy az Úr nem azt akarja, hogy szolgálaként legyünk mellette, hanem mint családtagok, mint a gyermekei. Nem szolgálakra vágyik, hanem fiakra. Mi a drága, mennyei édes Atyánk fiai vagyunk. Ez a történet egy csodálatos kép a mi mennyei édes Atyánkról, hogy milyen is Ő valójában.

23. És előhóznán a hízott tulkot, vágjátok le, és együnk és vigadjunk.

24. Mert ez az én fiam meghalt, és feltámadott; elveszett, és megtaláltatott. Kezdenék azért vigadni.

Ámen! Egy nagy ünnepséget rendez a fia tiszteletére. Egy nagy multság van ott. Amikor egy bűnös ember üdvözülni, újjászületik, megtér az Úrhoz, akkor a mennyekben is hatalmas az öröm. Amikor valaki felismeri azt, hogy van nekem egy mennyei édes Apám, aki szeret engem, aki életet adott nekem, aki helyreállított, aki mindent megadott, felöltöztetett, gazdaggá tett, és fiává fogadott. Ez egy csodálatos dolog és ennek örülnünk kellene minden nap. Mégis annyi megkeseredett, szomorú arcú keresztényt lehet látni. Lehajtott fejjel járnak, mert az árak megemelkedtek, mert jön megint valamilyen vírus, mert ez a nyugöm, az a bajom. Nekünk meg kell mutatnunk azt, hogy mások vagyunk. Ebben a világban élünk, de nem ebből a világból valók vagyunk. Fontos a mi hozzáállásunk ezekhez a dolgokhoz, mert ezek a dolgok meghajolnak előttünk. A mi Atyánk gondot visel rólunk, felöltöztet minket, gyűrűt húz az ujjunkra, és a lábunkra sarut húz. Aki savanyú képpel jár, annak nincs a helyén a szíve, és az nem ismeri a mennyei Atyát. Nem ismerte meg azt, hogy ki az ő mennyei Apukája. Ha továbbmegyünk, még történik valami.

25. Az ő nagyobbik fia pedig a mezőn volt: és mikor hazajövé, közelgetett a házhoz, hallotta a zenét és táncot.

26. És előszólván egyet a szolgák közül, megtudakozá, mi dolog az?

Az idősebbik fiú ez idő alatt a mezőn volt, amíg otthon ezek az események játszódtak. Az, hogy hazatért az öccse, hogy felöltöztették, levágták a ház borjút és elkezdtek mulatni, amíg ő a mezőn dolgozott. Aztán egyszer csak jön hazafelé és még a ház közelébe sem ért, amikor hallja a zenét és azt, hogy mulatoznak. El sem tudja képzelni, hogy mi is történik. Be sem megy a házba, nem keresi meg az apját, hogy megkérdezze tőle, hogy mi történik itt, hanem az egyik szolgától érdeklődik, hogy mi ez a mulatozás.

27. Az pedig monda néki: A te öcséd jött meg; és atyád levágatta a ház borjút, mivelhogy egészségben nyerte őt vissza.

Ámen! Erre aztán igazán fölkapta a vizet a báty. Hazajön az öccse, aki eltékozolt mindent, aki bulizott, mocskos életet élt, és az apja helyett, hogy jól helyre rakta volna, inkább bulit csinált neki. Ezen kiakadt rendszeren, főleg azon, hogy még a ház borjút is levágta. A zsidóknál abban az időben egy borjút azért nem két hét alatt hizlaltak fel, ezt tudni kell. Egy felhizlalt borjút csak nagyon-nagyon különleges alkalmakra szoktak levágni. Amikor levágnak egy ház borjút, azért annak oka van. Ez az idősebb fiú tudta ezt a szabályt, és ezért is érintette őt ilyen keményen ez a dolog. Az én atyám egy ilyen különleges ajándékkal üdvözlözi az öcsémet, aki mindent eltékozolt? Levágja neki a ház borjút? Mi lehetett végbe ennek a bátyának a szívében?

28. Erre ő megharagudék, és nem akart bemenni. Az ő atyja annak okáért kimenvén, kérlelte őt.

Olyan szinten megharagudott, hogy még be sem akart menni a házba, és látni sem akarta az öccsét. Ez a legszomorúbb reakció, hogy még be sem ment a házba. Milyen volt ennek a bátyának az állapota? Írja tovább az Ige, hogy az ő atyja annak okáért kimenvén kérlelte őt. Látjátok? Itt is az atya megy oda hozzá. A bátyhoz is odamegy, mert őt is ugyanúgy szerette, mint a másikat. Ő megy oda hozzá és kérleli őt, hogy menjen már be. De nem megy be. Nem találjuk itt az Írásban, hogy valaha is bement volna abba a házba ezek után. Tehát mégsem megy be, hiába kéri az atya. Ez egy hasonlat ahhoz, amikor a mennyei Atya is mindenkit megszólít, és van, aki megy hozzá, van, aki nem. Mert van a kőszív, meg van a hússzív. Az Atya a kőszívből tud hússzívet csinálni, de nem mindenki fogadja. Hogy mennyire látszik minden egyes igeverben, mennyire át lehet látni szellemi módon, hogy mit jelent az Atyával való kapcsolat.

29. Ő pedig felelvén, monda atyjának: Ímé, ennyi esztendőtől fogva szolgállok néked, és soha parancsolatodat át nem hágtam: és nékem soha nem adtál egy kecskefiat, hogy az én barátaimmal vigadjak.

30. Mikor pedig ez a te fiad megjött, aki paráznákkal emésztette föl a te vagyonodat, levágattad néki a ház borjút.

Itt van, hogy milyen szinten fölháborodott azon, hogy milyen ajándékot ad neki, ami szent. Miért adta neki ezt? Miért áldozta fel? Azt is látjuk ebben, hogy amikor egy bűnös megtér, akár egy drogos, vagy alkoholista, vagy egy börtönviselt ember, ha megtér az Úrhoz, akkor sok hívő milyen szemmel néz rájuk? Mit akar ez? A börtönben ült. Mit akar ez a drogos? Ő megy az Atyához? Ő fogadja be Krisztust? Mit akar Istentől? Lenézik, hogy ő, hát ő nem fog Istennel járni. Nem mehet be templomba, hát ő bűnös. Ugye? Mondja ez a fiú: én szolgáltalak téged, én minden vasárnap elmentem a templomba az istentiszteletre, mindent megtettem. Ezek fizikai úton mutatkoznak, de hol van a szíve? Mert amikor a hívők kilépnek az istentiszteleti helyről, utána visszamennek a pocsolyába. Ugyanúgy sokan isznak, ugyanúgy káromkodnak, csúnyán beszélnek, ugyanúgy élnek azt a fajta életet, amit már nem kéne, mert már át kellett volna formálódniuk, ha ők Jézust vallják Uruknek. Lehetnek ők húsz, harminc, negyven éve hívők, ha nem tudják, hogy ki az ő mennyei Apukájuk. És akkor mondják, hogy hú, ez milyen életet élt. Ilyen módon magadhoz fogadod? Miért nem gondoskodsz énrólam? – mondja ez a fiú. Mit mond neki az apja?

31. Az pedig monda néki: Fiam, te mindenkor énvelem vagy, és mindenem a tiéd!

Ámen! Mindent odaadott neki ugyanúgy. Láthatta ez az idősebb fiú is, hogy egyformán osztotta el a vagyont, pedig ő nem is kérte tőle, mégis mind a kettőnek elosztotta az örökséget. Mindegyiket egyformán szerette. Akkor, hogy mondja azt, hogy nekem nem adtál még egy kecskegidát sem, hogy levágjam, hogy a barátaimat megünnepeljem. Ugye, hogy sok hívő keresztény ember is ilyen? Mert valószínű, hogy ez a fiú is hívő volt csak. Itt látszik meg ebben a történetben, hogy mi a különbség a vallásos hívő és az igazi keresztény hívő között.

32. Vigadnod és örülnöd kellene hát, hogy ez a te testvéred meghalt, és feltámadott; és elveszett, és megtaláltatott.

Ámen! Odament hozzá az atya és válaszolt neki, hogy magához fogadta, befogadta, megváltoztatta azt a bűnös életét, amiben ő járt. Ennek kellene örülni. Egyetlen egynek is örül a mennyben a mennyei Atya. Ahogy írja a Kolosse 1,13-ban az Ige, ami egy utalása ennek a versnek.

Kolosse 1,13.

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába;

Ámen! Milyen jó nekünk, hogy egy ilyen mennyei Atyánk van! Én hiszem azt, hogy mindenki tiszta szívvel és odaadással foglalkozik az Atyával, amint az Igéjével is, hogy minél nagyobb képet lásson róla, hogy milyen is a mi mennyei édes Apukánk. Kérlek benneteket, hogy minél mélyebben ássatok bele az Igébe, hogy lássátok meg, milyen az Atya. Ne azt lássátok, vagy ne azt halljátok, amik a régi gondolatokból jönnek elő az emberekből, amit tanultak, hogy milyen is az Isten, hogy megver, meg ilyen időjárást hoz, meg olyan rossz dolgokat hoz. Ez nem igaz! A mi mennyei Apukánk jó! Ő a szeretet, a kegyelem, a jóság, a hűség, és még sorolhatnám a nagyon sok jó dolgot. Aki feláldozta a Fiát azért, hogy nekünk életünk legyen. Minket nézett, embereket. Hálákat adunk az Úrnak, hogy mi az Ő gyermekei lehetünk, hogy az Ő fiai lehetünk, és nem a szolgálói vagyunk. A kegyelem bőségében élhetünk Őáltala. Ámen! Köszönöm, hogy meghallgattatok.

Bor Ferenc:

Ószövetségi forgácsokat szeretnék megosztani veletek.

Nagyon mélyenszántó az a tanítás, amit kapunk a bibliaiskolában, nagyon sok előképet felfed előttünk, így sokkal könnyebb megérteni, hogy mi miért történt az ószövetségben.

● *Egyiptomi csapások*

Az egyik dolog, amiről szeretnék beszélni, az az egyiptomi csapások. Tudjuk, hogy volt tíz csapás, de nem láttuk eddig a hátterét, és nagyon jó, amikor az ember a történelem mögé lát, meglátja az okozatot és az összefüggést.

A Kivonulás könyvében, a 2Mózes 7-ben kezdődnek a csapások. Igazából a csapások azért kezdődtek el, mert Isten szabadon akarta bocsátani a több száz évnyi fogság után Izrael népét Egyiptomból, de a fáraó szíve megkeményedett, és nem akarta őket elengedni. Isten ezekkel a csapásokkal akarta rábírní Egyiptom vezetőjét arra, hogy engedelmességen a parancsának. Minden egyes csapás az egyiptomiak egy-egy istenére irányult, ugyanis hamis istent imádtak, nem is egyet, hanem nagyon sokat. Mindegyik csapás azért volt, hogy Isten leszámoljon valamelyik hamis istennel, és megmutassa, hogy Ő sokkal hatalmasabb azoknál. Valójában Isten nem az embereket akarta sújtani, hanem a hamis istenekkel akart leszámolni.

Az első csapás: a víz vérré vált.

Volt egy Nilás nevű folyóisten, akit imádtak, és Isten egyszerűen meg akarta mutatni azt, hogy ezt a folyóistent be tudja szennyezni.

A második csapás: a békák.

Ennek a hátterében a szaporodás istennője volt. Tudjuk, hogy a békák elég szaporák és Isten itt is a hatalmát mutatta meg.

A harmadik csapás: a szúnyogok.

Volt egy földistene nevű hamis isten, és Isten úgy gondolta, hogy megmutatja, hogy Ő azzal is el tud bánni.

A negyedik csapás: a bögölyök.

Ismert előttünk a szkarabeusz bogár, ami egy szent bogár volt, és a bögölyökkel azt nyilvánította ki Isten, hogy Ő hatalmasabb, mint az ő istenük.

Az ötödik a jószágokra mért csapás.

Imádtak két istent: a szent bikát, meg a szent tehenet. Isten ezzel a csapással megint csak azt mutatta meg, hogy Ő hatalmasabb.

A hatodik csapás: a fekélyek.

Itt annyi a különbség, hogy ez nem a természeti dolgokra, vagy állatokra vonatkozott, nem azokat sújtotta, hanem az emberi testet érte. Volt egy Titon nevű gonosz szellemisten és Isten ezt akarta megtörni.

A hetedik csapás: a jégeső.

A levegő istene állt mögötte és Isten azt akarta megmutatni, hogy Ő ezzel is el tud bánni.

A nyolcadik csapás: a sáskák.

Egy hamis isten oltalmazta őket a sáskákkal szemben. Ezt hívták segítségül, hogy távol tartsa a sáskákat a gabonájuktól, de elszúrták, mert itt Isten megmutatta, hogy Ő hatalmasabb. Az ő hamis istenük nem ér semmit.

A kilencedik csapás: a sötétség.

Volt egy napisten, és azt mondta Isten, hogy ha ti a napot imádjátok, akkor én lekapcsolom. Itt is megmutatta, hogy Ő sokkal hatalmasabb.

A tizedik csapás: az elsőszülöttek halála.

Egy olyan hamis istent imádtak, amit úgy hívtak, hogy az élet istene, és Isten megmutatta, hogy Ő erősebb az ő hamis istenüknél.

Ez egy nagyon rövid összefoglaló volt.

● *Átkelés a Vörös-tengeren*

Ezt, úgy gondolom, mindenki ismeri, az 1Korinthus 10,2. is említi ezt. Ez egy más fordításból származik:

1Korinthus 10,1–2. Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája

1. Nem szeretném, ha nem tudnátok, testvéreim, hogy atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át,

2. és mindnyájan megkeresztelkedtek Mózesre a felhőben és a tengerben.

Itt két bemelegítésről van szó, az egyik a felhő, a másik a tenger. A felhő a Szent Szellem jelképe, tehát a Szent Szellembe való bemelegítés előképe már ott volt a Vörös-tengernél. A tengerben való megkeresztelkedés gyakorlatilag a vízkeresztséget jelképezi, csak így érdekességképpen.

Tudjuk, hogy Egyiptom a világot jelképezi. Amikor Izrael népe megszabadult Egyiptomból, akkor az a világ rendszerének az elhagyását jelképezi, és amikor mi újjászülettünk, akkor mi királyságot cseréltünk. Itt van egy párhuzam, ez egy előkép. Kikerültünk, megszabadultunk a világ rendszeréből, de a világ nem hagyott el bennünket. Ezért vannak visszaeső keresztények, mert engednek a világnak. Noé esetében a bárka Jézus előképe.

Ha megértjük, hogy mi történik velünk a bemelegítéskor, akkor hitet tudunk gyakorolni abban, hogy amikor a víz alá merülünk, akkor eltemetjük a bűn régi természetét, és ott leválasztódik rólunk az összes vonzás, csapda és erő, ami a világban ránk hatást gyakorol. Ez egy nagyon mélyenszántó, szép gondolat. A vízkeresztséget nagyon jól megvilágítja ez a kis üzenet. Igazából az ember így jobban rá tud hangolódni. Aki még nem vett vízkeresztséget és szeretne, jobban rá tud hangolódni, meg tudja érteni, hogy miért. Biztos, hogy lesz majd erre lehetőség. Az én pásztorom annak idején a Balatonhoz vitt bennünket, mert nyár volt és ezt így könnyen megoldottuk.

● *A manna*

Sokat hallottatok már a mannáról, hogy Isten így gondoskodott Izrael népéről, amikor vándoroltak a pusztában. Soha nem gondoltam volna, hogy a mannában tizenhárom előkép van. A manna az élő Ige előképe. A manna oda szállt le, ahol az emberek voltak. Tehát az Ige eljött hozzánk, Jézus eljött hozzánk. Oda szállt le, ahol az emberek voltak.

A manna nagyon kisméretű, viszont itt van ez a kis könyv, a Biblia, ez minden szükségünket betölti, ugyanúgy, mint a manna. A manna fehér színű volt, ami a tisztaság jelképe. Mit kellett tenni a mannával? Meg kellett enni. Ugyanígy Isten Igéjét is magunkhoz kell venni. Táplálkoznunk kell vele. A mannát naponta kellett szedni. Ugyanígy naponta szükséges táplálkoznunk Isten Igéjével. Voltak különböző előírások, hogy mennyit, mikor, melyik nap szabad szedni, melyik nap nem szabad szedni, most nem akarok olyan részletesen belemenni. A lényeg, hogy a mannát reggel kellett szedni, ez azt jelenti, hogy reggel vagyunk a legfrissebbek, az elménk ilyenkor a legfrissebb, és akkor tudjuk legjobban befogadni az Igét. Úgy gondolom, ezt többen tapasztaltuk. A mannát mindenkinek saját magának kellett felszedni, egyénileg kellett megszerezni a mannát, ugyanígy Isten Igéjét is mindenkinek magának kell tanulmányozni. Attól senki nem lakik jól, ha azt nézi, hogy a pásztor hogyan táplálkozik az Igével. Vagy egy étteremben, hiába nézem, hogy a szomszéd asztalnál az ember hogyan eszi a finom falatokat, én attól nem lakom jól. A mannát lehajolva kellett szedni. Ez a meghajolás, a tisztelet jele az Isten előtt, az Ige előtt. Volt, aki többet szedett, volt, aki kevesebbet szedett, de amit szedtek, az mind elég volt, elégnek bizonyult. Isten Igéje is elegendő a számunkra, mert minden benne van.

● *Használd is azt, amit összeszedtél!*

Vagyis, ültessd gyakorlatba az Igét! Működtess, cselekedd meg! Voltak, akik megvetették a mannát, mert hosszú időn keresztül csak azt ették és egy idő után megvetették, nem tetszett nekik, megunták. Ez a nem teljes elköteleződést jelenti. Aztán megőrizték a frigládában, mondja itt az egyik Ige. Tudjuk, hogy az Igét a mi frigládánk őrzi, vagyis a szellemünk. Tehát mi is őrizzük az Igét.

● *Örökké megmarad*

Az utolsó előkép pedig az, hogy mindig megmarad, amíg szükségünk lesz rá. Isten Igéje is, amíg szükségünk lesz rá, az mindig megmarad.

A Máté 6,33. nagyon ismert Ige:

Máté 6,33.

33. Hanem keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.

Itt egy nagyon hasonló gyönyörű gondolat van ehhez: ha Isten királyságát keressük először, akkor ezek benne vannak a csomagban, mert itt előtte felsorolja, hogy mire van szüksége az embernek. Szüksége van a közműszámláinak a kifizetésére, a ruházatra, az élelemre stb. nem kívánom sorolni, de benne van abban a csomagban, hogy ha első helyen keressük Istent, egy kicsit más megfogalmazásban.

● *Tízparancsolat*

A tízparancsolat nagyon érdekes. Az első négy parancsolat Istenre irányul, a további hat pedig az embertársainkhoz való viszonyulást mutatja be. Az újszövetségben sokan felteszik a kérdést, hogy az újszövetségben élünk, akkor a tízparancsolat nem vonatkozik ránk? Itt nagyon érdekes választ adott a tanító. Jézus viszont azt mondta, hogy nem azért jöttem, hogy eltöröljem, hanem hogy betöltsen. Az újszövetségben pedig a tízet Jézus lecsökkentette kettőre, ami a következőképpen hangzik. Itt van egy alapelv, először Isten felé, utána pedig az embertársaink felé. Azt mondta:

Lukács 10,27.

27. Az pedig felelvén, mondja: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat.

Ez a törvény betöltése. Jézus a tíz parancsolatot kettőre csökkentette le, de a felosztás ugyanaz. Először Istennel való kapcsolatunk van, másodsorban pedig az embertársainkkal való kapcsolatunk, vagy a hozzájuk való viszonyulásunk.

- *A szent sátor*

Az ószövetségben Isten elrendelte Mózesnek, hogy építsenek sátrat. A sátor célja az, hogy Isten a nép között lakozhasson, más szóval, az életük része akart lenni, mert a nem élő szellemükben nem tudott lakozást venni. Nagyon érdekes, hogy ha az akkori időben felülről láttuk volna a sátrak által a kialakult alakzatot, az egy keresztet ábrázolt. A fősátor felett volt egy kisebb népcsoport, alatta a legtöbb, a kereszt szára, és két oldalt egyforma lélekszámú népcsoportok. Itt a lényeg az, hogy Isten közöttük akart lakozni, és az életük része akart lenni. Ma ez nagyon egyszerű, mert befogadjuk Jézust, és bennünk lakik Isten.

- *Áldozati ajándékok*

A Léviták könyvében az áldozati ajándékokról van egy hosszabb kibontás, de azt mondja maga a tanító, hogy ezek mind előképek, árnyékok. A tanulságunkra adattak, és ő azt mondta, hogy ezt nem fogja lépésről lépésre végigvenni, mert ezeket nem kell megtartanunk. Most nem akarok ebbe belemenni, mert nagyon száraz lenne. Viszont ehhez kapcsolódik az, hogy az ószövetségben voltak étkezési szokások. Elő volt írva, hogy mit lehet enni, és mit nem. Pásztorotok is az imént tanította azt, hogy a disznóhús egy tiltott dolog volt az ószövetségben. Tehet azok csak előképek, az újszövetségben viszont egy nagy változás történt akkor, amikor Péter a háztetőn elaludt és álmában látta, hogy lepedőben leereszkedik az a sok állat, és Isten azt mondta, hogy öljed és egyed!

- *Étkezés szabályai*

Van egy nagyon jó Ige a Zsidó 9,10-ben az étkezésekkel kapcsolatban, és ez a más fordítás jobban visszaadja, mint a miénk.

Zsidó 9,10. Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája

10. Ezek a külső rendelkezések, amelyek ételekre, italokra és különböző mosakodásokra vonatkoznak, csak az új rendelkezés idejéig kötelezők.

Az új rendelkezés pedig az újszövetség kezdete. Ez az Ige nagyon jól alátámasztja azt, hogy ehetünk disznóhúst, ehetünk véres hurkát, mert semmiféle tiltás az újszövetségben nincs.

Az ószövetségben a vér evése azért volt tiltva, mert akkor a vér az oltárra volt szentelve. A papnak meg kellett hinteni évente a Szentek Szentjében a frigidádát. Engesztelésnek volt a vér, azt félretették arra a célra, de mivel Jézus a kereszten ezt bevégezte egyszer és mindenkorra, ezért a vérnek már nincs ilyen funkciója.

- *Szent olaj*

Itt egy érdekes gondolatot jelöltem meg: „Az olaj csak oda kerülhet, ahol már a vér is volt.” Az olaj a Szent Szellem jelképe, a vér pedig a vér általi újjászületés és megigazulás. A Szent Szellem csak tiszta házba megy. Ha a Bárány vére nem mosott meg bennünket, akkor a Szent Szellem nem tud beköltözni a szívünkbe. Először mindenképpen a vérnek kell ott lenni.

- *Ünnepek*

Az ünnepekkel is foglalkozik a Léviták könyvének a 23. fejezete, tehát a 3Mózes 23. Van egy nagyon érdekes dolog, és az a mai kereszténységben is elég kavarcos, hogy most szombaton kell megtartani az Úr napját, vagy vasárnap kell megtartani? Valaki az egyiket választja, valaki a másikat választja, de igazából itt azt mondta az Úr, hogy:

3Móz. 23,3. A Magyar Biblia Tanács fordítása

3. Hat napon át végezhetitek munkátokat, de a hetedik napon teljes nyugalom legyen szent összegyülekezéssel. Semmi munkát ne végezzetek; az Úrtól rendelt pihenőnap legyen az mindenütt, ahol laktok.

Ezt a pihenőnapot az otthonainkban kell eltölteni, hétről hétre. Hat nap munka után egy nap pihenés és az Isten megtisztelése, vagyis az Ige tanulmányozása és az Istennel való közösség. Itt kihangsúlyozza, hogy azért van ez, hogy Istenre tudjunk figyelni, hogy ne a

munkára, hogy mit kellene csinálni, hogyan kellene felásni a kertet, mit kellene kimeszselni. A fizikai testnek szüksége van pihenésre, a szellemünknek pedig szüksége van arra, hogy Istenre figyeljünk. Itt kiemeltem azt, hogy ez az Ige még azt sem szabja meg, hogy melyik nap. Vannak olyan ismerőseim, keresztények, akik piacon árulnak, de szombaton nem árulnak, mert ők szombatisták. De nincs ilyen szabály. Itt azt mondja az Ige, hogy hat napig dolgozz, és egy napot pihenj! Ha valaki több műszakban dolgozik, lehet, hogy neki pont szerdára jön ki a pihenőnapja és nem szombatra és nem vasárnapra. Ezt is jó tisztába tenni.

Az ünnepeknek csak az előképeit szeretném felsorolni:

1. A Páska ünnepe

Beteljesedett a kereszten, amikor a megváltást megkaptuk.

2. Az első zsenge

Beteljesedett Jézus feltámadásakor. Utána mi is újjászülethettünk.

3. A Pünkösöd

Ez a Szent Szellem kitöltetése, ez egyértelmű.

4. A kürtölés ünnepe

Ez még nem teljesedett be, ez az elragadtatásakor lesz, mert az elragadtatás kürtöléssel fog kezdődni. Senki nem hallott ma reggel még kürtszót, ugye? Nem, de várjuk!

5. A sátorok ünnepe

Ez sem teljesedett még be, ez pedig az ezeréves millennium alatt valósul meg, amikor együtt lakozunk Istennel.

Köszönöm a befogadó szíveteket!

Horváthné Éva:

Drága mennyei Atyánk! Az Úr Jézus szent nevében hálákat adunk neked a mai alkalomért. Köszönöm a befogadó szíveteket! Köszönöm a halló füleket, köszönöm a látó szemeket, Uram! Köszönjük, hogy megérteted velünk, hogy ki is vagy Te! Köszönjük a Te Igédet, amiből megismerhetünk Téged, Atyám! Köszönjük, hogy bennünk lakozol, velünk vagy minden napon, és egységben együtt megyünk előre az utunkon, ami a Te utad, Atyám. Köszönjük, hogy a Te akarotokban járhatunk! Köszönjük, mennyei Atyánk, hogy mindig rád tekintve megyünk előre! Köszönjük a védelmedet, az oltalmadat az életünk felett, a családjunk felett, és ezt kiárasztjuk minden drága teremtményedre, Jézus nevében. Áldunk, dicsérünk, magasztalunk, Atyám, a drága Úr Jézus szent nevében. Ámen!

Kiárasztjuk a gyógyító kenetet minden testre, a helyreállító kenetet, Jézus nevében. Köszönjük, mennyei Atyánk, hogy az imáinkra folyamatosan adod a válaszokat, Jézus nevében, amit hozzád felszóltunk, amiért felkiáltottunk, Uram. A Jézus nevében hálákat adunk azért minden napon. Ámen!

Dicsőséget adunk az Úrnak és megvalljuk a mai napon Jézust Urunknak! Mondjuk együtt, mondjátok utánam!

Először is, azt mondja a Róma 10,9–10.

Róma 10,9–10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Ámen! Ez fontos! Mert szükség néktek újonnan születetnek – ahogy Jézus mondta. Ezért megvalljuk: Drága mennyei Atyánk, eléd jövünk ezzel a gyönyörűséges imádsággal, ami Pál apostol imája, Jézus nevében!

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

*Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért.
Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Jézus, Úrrá teszek az életem felett.
Jézus, Te vagy az én Uram és Megváltóm.
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm.
Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő vére örökre megtisztított minden bűntől.
Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság.
Köszönöm, neked drága Jézusom!
Ámen! Halleluja!*

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

